

[Formanden.]

Fiskeri, for at han kan fremsætte et anmeldt Lovforslag.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at forelægge *Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 351 af 8. Juli 1943 om Afgift paa Hvede og Hvedemel og Tilskud til Nedbringelse af Rugbrødsprisen*. Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa en uændret Forlængelse af den Lov, der blev vedtaget her i Rigsdagen i August Maaned sidste Aar, og er altsaa en Forlængelse af den Lovgivning, der paabegyndtes samtidig med den første Forhøjelse af Kornprisen i Efteraaret 1939.

For Finansaaret 1945—46 vil Hvedefgiften indbringe 5,7 Mill. Kr., medens Tilskuddet til at holde Rugbrødsprisen nede vil udgøre 36 Mill. Kr. Af Differencen mellem disse to Beløb dækkes formentlig ca. 8,8 Mill. Kr. gennem Brødkornkontorets Overskud, saaledes at det direkte Statstilskud vil udgøre ca. 21,5 Mill. Kr.

Situationen er den, at Staten efterhaanden for hvert 4 kg Rugbrød, der sælges for 1 Kr. og 20 Øre i Provinsen og 1 Kr. 21 Øre i København, yder et Tilskud paa ca. 57 Øre. Under de nuværende Prisforhold vil det ikke være muligt at stryge dette Statstilskud, og Regeringen lægger stadig Vægt paa, at Prisen for et saa elementært Næringsmiddel som Rugbrød ikke bliver forhøjet. Det er Begrundelsen for dette Lovforslags Fremsættelse, og jeg anbefaler det til velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til den højtærede Arbejds- og Socialminister, for at han kan fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg skal herved tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folketrykningen med senere Ændringer, jfr. Bekendtgørelse Nr. 399 af 25. Juli 1940*. Det drejer sig om det tidligere bebudede Forslag til Forbedring af Alders- og Invalidere rentenydernes Kaar.

Som jeg ved tidligere Lejlighed har fremhævet, naar Talen her i Tinget er faldet paa Rentenydernes Forhold, har Spørgsmaalet om en Forbedring af Rentenydernes Kaar været Genstand for indgaaende Overvejelser i Regeringen.

Der har været en ikke ringe Utaalmodighed at spore her i Tinget efter at blive

bekendt med nærværende Forslag, og denne Utaalmodighed gav sig særlig kraftigt Udtryk, da socialdemokratiske Medlemmer af Tinget i Februar Maaned fremsatte et Forslag til Beslutning angaaende Revision af Lovgivningen om Alders- og Invalidere rentenyderne.

Som de ærede Medlemmer sikkert vil erindre, gav det socialdemokratiske Forslag Anledning til en indgaaende Drøftelse her i Tinget af Rentenydernes Forhold, og da jeg ved nævnte Lejlighed gjorde Rede for de finansielle Virkninger af en eventuel Gennemførelse af Socialdemokraternes Forslag, skal jeg ikke paa ny trætte med en udførlig Gennemgang af disse Forhold.

Jeg vil dog, inden jeg gaar over til en nærmere Gennemgang af nærværende Lovforslag, tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger. For det første vil jeg gerne paa ny pointere, at det selvsagt vilde have været mig en Glæde allerede tidligere paa Aaret at fremsætte dette Lovforslag, men der har været forskellige Forhold, der er traadt hindrende i Vejen.

Udarbejdelsen af et Forslag som det her foreliggende kræver Tid, idet der, selv om Venstre har været klar over Hovedlinierne, har maattet foretages nøjagtige Beregninger, inden Forslaget har kunnet fremsættes som Regeringsforslag. Endvidere har der, saa vidt jeg kan skønne, været almindelig Enighed om, at man burde afvente den for nylig offentliggjorte Betænkning om udvidet Adgang til at oppebære Indtægt ved Siden af Aldersrenten, ligesom det vel ikke har været et urimeligt Krav fra Regeringen, at den skulde have Lejlighed til at se den finansielle Situation lidt an, inden man forelagde et Forslag som det foreliggende.

Jeg skal dernæst trække et Par Hovedlinier op, der danner Baggrunden for de Forbedringer i Rentenydernes Kaar, som Regeringen har ment at kunne foreslaa gennem nærværende Lovforslag. Der er for Tiden ca. 212 000 Aldersrentenydere og ca. 42 000 Invalidere rentenydere. Disse godt halvtredie Hundrede Tusinde Rentenydere lægger allerede Beslag paa en meget betydelig Del af det offentlige Udgifter. Udgiften til Grundbeløb til Aldersrentenydere kan saaledes paa Grundlag af de nugældende Takster anslaaes til ca. 173 Mill. Kr. for Finansaaret 1946—47, medens Udgiften til Invalidere rentenydernes Grundbeløb kan anslaaes til ca. 33 Mill. Kr., det vil sige i alt ca. 206 Mill. Kr. alene til Grundbeløb.

Hertil kommer imidlertid Udgifterne til de personlige Tillæg, Invaliditets- og